

Handelingen 1:1-11
Handelingen 8:26-40

Gemeente van Jezus Christus,

"paardenvriend"

* Daarnet hebben wij uit het boek "Handelingen" het verhaal gehad van Filippus, de "evangelist - diaken", en de niet-genoemde "kamerling uit het Morenland".

- Eventjes moeten wij oppassen, want deze Filippus is niet Filippus de discipel van Jezus.
- Filippus de apostel zien wij veelal in het gezelschap van Bartholomeus, samen kwamen zij tot Jezus (Joh 1:46), en zij hoorden bij de "eerste" apostelen.

* Waar komt dan Filippus vandaan, die de ontmoeting had met de kamerling uit het Morenland?

- Na Pinksteren kwam de evangelieverkondiging in een stroomversnelling. Het aantal discipelen werd groter, en de belangstelling en het gehoor werden groter. En er moesten ook "praktische" maatregelen genomen worden. Zo stelde men vast dat er een tekort was bij de zorg over de weduwen, met name uit de Grieks sprekende regio. En wat deed men? Heel opmerkelijk, en door liefde ondersteund kunnen wij in hoofdst. 6 lezen:

Hand. 6:3-5

"Het bevredigt niet, dat wij met veronachtzaming van het woord Gods de tafels bedienen. Ziet dan uit, broeders, naar zeven mannen onder u, die goed bekend staan, vol van Geest en wijsheid, opdat wij hen voor deze taak aanstellen; maar wij zullen ons houden aan het gebed en de bediening van het woord. En dit voorstel vond bijval bij de gehele menigte.

→ Filippus (en ook Stefanus) waren bij die zeven broeders.

- * "Filippus en de kamerling": 20 wordt het Bijbelstukje in de Statenvertaling betiteld.
- Het verhaal lijkt gewoon een verhaal van bekering en doop te zijn. **Alhoewel:** "bekering en doop" zijn nooit gewone verhalen. **Maar toch is aan dat verhaal iets bijzonders.**

- * Vraag is bijvoorbeeld: **Waarom** staat dat verhaal wel in de Bijbel, terwijl het plaats gevonden heeft in een tijd dat duizenden zich lieten dopen?
- **Wie** of **wat** is een "kamerling"?
- **Waar** ligt het Morenland, waar ligt Ethiopië?
- Dat zijn namen die wij nu echt niet veel tegenkomen in de Bijbel.

- * Als wij de Bijbelse **ethnologie** (volkenkunde) raadplegen, komen wij het volgende tegen:
 - "**Ethiopië**" is een via het Grieks - vertaling van Kusch. En Kusch was een kleinkind van Noach, en werd **stamvader** van de Kuschiëten (of Ethiopiërs).
 - Het Griekse woord Ethiopië betekent: "het land der mensen met verbrande gezichten".
 - **Onder** de Ethiopiërs bevonden zich zowel de Nubische stammen als de Moren.
 - **De** Ethiopiërs of Kuschiëten waren **eertijds** **zwerfstammen**, en verplaatsten zich eerst via het Arabisch schiereiland, zuidwaarts,

om dan de Rode Zee over te steken, en vanuit de gebieden ten zuiden van Egypte het hele Afrikaanse continent te bevolken.

- Een geleerde, **Gesenius** genaamd, ^{Kwam na veel versrijgswerke tot deze conclusie} vorste dat voor ons uit.

Abessinië

- Als u in de Bijbel over **Ethiopië** leest, leest u eigenlijk over de zwart-Afrikaanse volken.
- De **Nubiërs** zijn in de dagen van de grote profeta tot ver in Egypte doorgedrongen, en hebben het een tijd overheerst.
- De **Moren** nu waren een zwart-Afrikaans volk met sterke hiërarchische lijnen en met een bewonderenswaardige en rijke cultuur.
- De naam **Candace**, die wij in onze Bijbeltekst tegenkomen, is geen eigennaam, maar een titel, zoals „Farao“. Het is de titel die alle koninginnen van Ethiopië droegen, en betekent zoveel als „koningin-moeder“.

* De kamerling uit het Morenland nu moet een bijzonder iemand geweest zijn. „Hooggeplaatst“.

X De „minister van financiën“...

- Hij was de „oppersehatbewaarder“ van de koningin. X Een respectvol, maar ook gerespecteerd man; een **zoeker**, die beseft dat er een „God aller dingen“ is, voor wie hij met ontzag het hoofd zal moeten buigen. Hij neemt de tijd en hij onderneemt de reis naar Jeruzalem. „Om te aanbidden“. „Jerusalem“: „stad van vrede“.

→ Wellicht had hij daarover al horen spreken. De tocht die hij onderneemt is een zoektocht... of een „pelgrimstocht“... „Zoekt, en gij zult

vinden... Denken wij niet onwillekeurig aan de **Wijzen uit het Gosten?**....

- Voor die kamerling, die rijksgrote, was het een tocht van 2500 km, **even zwaar** als de onderneming van de Wijzen uit het Gosten. ^{of fragment}
- Wellicht had hij te Jeruzalem een **afschrift** van het boek **Jesaja** gekocht.
- En hij voelt zich **rijk**!... En hij **is** ook **rijk**!...
- * En wij lezen dat God onvermoeid en voortdurend aan het werk is.

Hand. 8:26

Hand 8:29

„Een engel des Heren sprak tot Filippus en zeide:...”

„En de Geest zeide tot Filippus: Treed toe en voeg u bij deze wagen. ^{Wij zien een bedrijvigheid in de onzichtbare wereld}

- **De Heer is aan het werk.** Zowel in wat groots en wereldomvattend is als in het **hart** van de **enkeling** of de **zwakkeling**.
- Zou de kamerling, toen hij in zijn thuisland teruggekomen was, gedacht hebben: „missie volbracht”; „afgelopen”...? Of was hij een lichtstraal en een bliksemschicht naar zijn volk toe? Zo kunnen wij ook over de Wijzen uit het oosten nadenken.

* Lezen was een kunst in die dagen. Men plaatste geen leestekens, en er was geen scheiding tussen de woorden. Men las hardop, en traag.

- Toch prachtig, dat Filippus door het werk van de Heer op het pad van de kamerling geplaatst was.

- **Filippus knoopt het gesprek aan.** „Verstaat gij ook, hetgeen gij leest?” In onze dagen zouden

Wij ons een beetje "gekrenkt" voelen als ons zo'n vraag gesteld zou worden. Zo'n vraag: daar zouden wij direct spot of minachting achter zien zitten. Misschien zouden wij die vraagsteller afsnauwen... Maar dat was niet zo in de dagen van Christus. De vraag van Filippus klonk veel eerder als: **"Kan ik u helpen?"**

- Als wij een weggebruiker zien die duidelijk op zoek is zullen wij misschien ook vragen: **"Kan ik u helpen?"** Voor de kamerling was het **méer** dan alleen maar een taalprobleem, **méer** dan alleen maar een schriftontcijferingsprobleem.

- En wat moet de man blij geweest zijn met die onverwachte hulp! Blij met iemand die zo dicht bij de feiten geleefd heeft. "Hoe zou ik ^{te} kunnen, zo mij niet iemand onderricht? En hij bad Filippus, dat hij zou opkomen, en bij hem zitten.

Us 31, St. Vert.

- Dat leert ons iets: Lopen wij niet heel dikwijls met de rijkdom van het Schriftwoord in de hand, **maar helemaal zonder mededeelzaam te zijn?** Wat wij in de hand hebben blijft een gesloten boek. **"Verlangen"** om erover te spreken.... hebben wij... **niet...** **"Verlangen"** om iets uit dat eeuwige nieuwe te horen... hebben wij... **niet...?** **Wat is en waar blijft bij ons de "opwekking"?**....

- De kamerling echter "bad" Filippus dat hij naast hem zou komen zitten.

- Het schriftgedeelte dat de kamerling met of zonder veel moeite las was een schriftgedeelte uit **Jesaja:**

Hand. 8: 32-33

"Gelijk een schaap werd Hij ter slachting geleid; en gelijk een lam stemmeloos is tegenover de scheerder, zo doet Hij zijn mond niet open. In de vernedering werd Zijn oordeel weggenomen: wie zal Zijn afkomst verhalen? Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen."

→ "Van wie zegt de profeet dat? Van zichzelf of van een ander?" De overlevering zegt dat de profeet Jesaja onder koning Manasse als onschuldig vervolgd ter dood gebracht werd. En dat op een gruwelijke manier.
* Filippus echter, uitgaande van dat schriftwoord, kon getuigen van Jezus.

→ Na dit meest verschrikkelijke lijden, een lijden dat alle zonde van de wereld meetrok,^x kon Filippus met goddelijke zekerheid het allerheerlijkste vertellen wat een mens maar kan horen: totaal-vergeving van zonde, bevrijding van alle schuldenlast, en dat door het plaatsvervangend offer van de Zoon van God. Welke grote vreugde zal Filippus gehad hebben voor diē zondaar, een mensenkind uit een zo ver land, hem helemaal onbekend, maar die onvoorwaardelijk belijdt: "Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is". Welke vreugde zal Filippus, die zo dichtbij, met ^{betrekking tot} Jezus de dingen meemaakte, gehad hebben, toen hij bij die "rijksgrote", die minister van de koningin uit het Morenland, een hart vond

X
En ook het feit dat de Vader de Zoon zijner liefde de rug toekeerde

Us 37.

dat nederig en ontvankelijk was voor de Leer van Jezus Christus.

*

Het is merkwaardig, gemeente, dat die ontmoeting met de kamerling plaatsvond in een heel onrustig kader. "Jerusalem": stad van de vrede? helemaal niet!

→ Daar was het dwangbeleid van de Romeinen: iedere opstand of rel die er kwam moest onderdrukt worden.

→ Daar was het godsdienstbeleid van de Farizeeërs, dat soms op een opgedroogde wetsbeleving leek, en daaruit kwam ook niet veel rustgevends.

→ Daar waren mannen als Saulus, hard bezig met iedere navolging van Christus, desnoods met bloedvergieten, tegen te houden.

*

"Christen" zijn: Als christen kunt u een "rustig" leven hebben:

"Heer, mijn leven zij in Uw handen"....

"Dank, dat U mij wilt opnemen in Uw liefde"....

"Dank, Here, omdat U mij wilt opnemen in de liefde waarmee Gij uw Zoon gegeven hebt"....

"Bewaar ons voor onheil of tegenspoed"....

"Behoed ons voor ziekte of werkloosheid"....

"Laat de kinderen het goed stellen op school"....

→ En, gemeente, die dingen kunnen u gegeven worden. Ze zijn gratis. En God geeft u ze graag.... En ze kunnen u gegeven worden.

"Bidden om een rustig leven"? Is dat niet vaak bidden uit "angst"? ~~X~~ Er zijn inderdaad veel dingen die ons benauwen.

X

of bidden voor die graanschuur die wij aan 't bouwen zijn en waarmee wij ons veilig achten....

X

bidden wij uit angst en

Gemeente, weest gerust: dat overkomt ons allemaal, en allemaal hebben wij behoefte aan geborgenheid, en rust, en "toevlucht".

*

Hand 1:8

Jezus, toen Hij ten Hemel voer, sprak helemaal niet van een rustig leven. Integendeel, Hij bracht ons het hart onder de riem, en wel met de volgende woorden: "Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jerusaleem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde." Zonder zwaar afscheid voer Hij ten hemel...

→

Jezus... beloofde geen rustig leven... En als Hij zei: "gij zult Mijn getuigen zijn" dan wist Hij heel goed wat vele van die getuigen boven het hoofd zou hangen... Kijkt wat er gaande was in Judea en Samaria...

→

Matt 28:20

Waarom lezen wij geen woorden van afscheid? Het Mattheusevangelie eindigt als volgt: "En ziet, Ik ben met u al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen". Prachtig aanvullend is dat op wat wij in Handelingen lezen: "Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal"...

→

Jezus brengt ons het hart onder de riem, zodat wij, ongedwongen, en in liefde, dingen voor Hem gaan doen. God wil ons zegenen, en Hij zegent ons. En weest ervan overtuigd: Hij zegent ons dikwijls terwijl Hijzelf op de

achtergrond blijft; dikwijls terwijl wijzelf het niet merken. "Tel uw zegeningen, tel ze alle, noem ze een voor een"... U kent het lied wel.

*
*

Filippus, van wie ik aan 't begin zei dat hij zich bij die zeven geroepenen bevond.... een diaken.... ~~apostelen bevond, bevond zich bij de groep die zich na de Hemelvaart afzonderde in de opperzaal te Jeruzalem.~~

-

-

-

-

Filippus: Niet direct een groot woordvoerder;
Niet iemand die impulsief reageert op de dingen;
Wel iemand die ingaat op de roepstem van God.
En die stille, maar diepe vreugde daaraan heeft. Van hem is geweten dat hij eenmaal het Werk als diaken deed, dan weer het werk van Evangelist.

*
-

6/ Filippus groot werk gedaan heeft? Rekent maar. Aan die kamerling, die een gedreven iemand was, (anders had hij niet de reis vanuit het Morenland naar Jeruzalem ondernomen) heeft hij de boodschap van verlossing mogen brengen. En daarbij werd hij, Filippus gesteund en gedreven door niemand minder dan Jezus Christus: "Ik ben met u, al de dagen, tot aan de voleinding der wereld"...

-

De kamerling was een invloedrijk iemand; een "rijksgrote" van de Candace. Zou via hem niet het eerste evangelisatied op Afrikaanse bodem en aan Afrikaanse volken uitgestrooid zijn? De man is met blijdschap vertrokken. Met blijdschap, omdat hij de kern van dat

Jesaja-fragment begrepen had, en het kon uitdragen.

- Filippus echter bleek plotseling verdwenen te zijn. ~~W~~ We vinden hem terug in Asdod, een Filistijnse plek aan de Middellandse Zee.

„En hij trok rond om het evangelie te prediken aan alle steden, totdat hij te Caesarea kwam”.

* Filippus heeft hier echt wel het karakter van een predikant: „Gaat waar u geroepen bent”. En dat mag dan in liefelijke en rustige steden zijn; het kan ook in steden zijn waar geweldplegingen ^{en terechtdalingen} schering en inslag vormen.

* Broeder en zuster, het evangelie ^{van verlossing} moet verder gepredikt worden. „Nog is het tijd!”

De zwaarste delinquent mag, zo hij dat wil, de boodschap van verlossing horen. Voor de zwaarste delinquent wordt opengedaan als hij bij Jezus Christus gaat aankloppen.

Mag dit de boodschap van vandaag zijn. amen.